REJESTR DOTYCZY:

IDZIK Wilhelm-Józef

s/c Pawła i Eugenii

z d. Hałacinskich

* 15 marca 1895 w

kraj:

† 14.8.1955 po wyp.sam. w pod Mataro k. Barcelony

kraj: HISZPANIA

pochowany:

nr grobu:

Nr rejestracyjny

24 / 55

Nota zamieszczona:
w tomie II
czesci pierwsza

Indeks

LEKARZE /medyc./

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

syn Zbigniew-Aleksander /BNA 22832 z 9.6.52/

W Rocz.Polonii w nekrologiach podano błędnie rok ur. 1897 zamiast 1895.

Źródła i bibliografia:

znak rozpoznawczy

Dziennik Polski .8.55 - nekrolog /syn w UK, żona i corka w kraju

18/ .VIII.55/

Dziennik Polski .8.55 - wspomnienie

Rocz.Ofic.1932.329.6o3 of sł.st.san. kpt.dr 1.1.27 /* 15.3.1895/ 75 pp.

Rocznik Polonii 1956-57 - nekrologia

S. † P.

Dr. Wilhelm Józef IDZIK

zmarł w wypadku samochodowym pod Mataro w Hiszpanii 14 sierpnia 1955.

Nabożeństwo żałobne zostanie odprawione w Brompton Oratory przed ołtarzem M. B. Kozielskiej w czwartek 25 sierpnia o 9.30 rano

o czym zawiadamiają w głębokim smutku

SYN, SYNOWA, WNUK,
SIOSTRA, BRACIA
ŻONA, CÓRKA I RODZINA
W KRAJU

WILHELM JÓZEF IDZIK [Z.K.Z.zM.], dr med., płk. lek.: ur. w r. 1897, zginął w wypadku samochodowym w Hiszpanii (pod Mataro k. Barcelony) 14 sierpnia 1955 r. Pochowany na miejscowym cmentarzu.

Śp. ppłk. dr. Wilhelm IDZIK 1955

Przed kilkoma dniami „Dziennik" doniósł o tragicznej śmierci w Hiszpanii śp. ppłk. dr Wilhelma Idzika.

Wilhelm Idzik urodził się w 1897 roku. Dyplom doktora medycyny uzyskał na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie w 1924 r. Po ukończeniu studiów, dr Idzik powrócił do czynnej służby wojskowej i odbył specjalizację w chorobach wewnętrznych w szpitalu szkolnym C. W. San w Warszawie a po przejściu do rezerwy osiedlił się w Katowicach, gdzie zajmował się prywatną praktyką lekarską. W chwili wybuchu wojny dr. Idzik powrócił do Wojskowej Służby Zdrowia. W czasie ewakuacji Francji został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi z mieczami za nadzwyczaj sprawną ewakuację kilkuset żołnierzy polskich, którzy bez jego inicjatywy najprawdopodobniej dostaliby się do niewoli niemieckiej. W późniejszym okresie, w latach 1944-48 dr. Idzik zajmował stanowisko Szefa Służby Zdrowia przy Polskiej Misji Wojskowej w Paryżu. Na stanowisku tym przezwyciężał trudności zdawało się nie do przezwyciężenia, zwłaszcza po 10 lipca 1945, kiedy rząd gen. de Gaulle cofnął uznanie prawowitemu rządowi polskiemu w Londynie.

Po demobilizacji, dr. Idzik osiedlił się w Londynie, gdzie praktykował jako lekarz, sprawując opiekę lekarską nad licznymi Polakami W zmarłym stracili oni lekarza-przyjaciela, pogodnego doradcę i pocieszyciela.

Cześć Jego pamięci!